

DECIZIA nr. 203/2016  
privind solutionarea contestatiilor formulate de  
**.X.**,  
inregistrate la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2015 si nr. x/2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Sector 3 a Finantelor Publice, cu adresele nr. X/2015 si nr. X/2015, inregistrate la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr.x/2015 si nr. x/2015, asupra contestatiilor formulate de domnul **.X.**, CIF: x, cu domiciliul in x.

Obiectul contestatiilor, remise prin posta la data de x/2015 si x/2015, inregistrate la Administratia Sector 3 a Finantelor Publice sub nr. x/2015 si nr. x/2015 il constituie Deciziile de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare martie nr. x/2015, pentru perioada de raportare iunie 2010 nr. x/2015 si pentru perioada de raportare septembrie 2010 nr. x/2015 prin care s-a stabilit in sarcina contribuabilului TVA in suma totala de **x lei** (x lei + x lei + x lei ).

Deciziile atacate au fost comunicate contribuabilului prin posta cu confirmare de primire la data de x/2015, respectiv la data de x/2015.

Potrivit pct. 9.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

***“În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.”***

Avand in vedere ca sunt de solutionat un numar de 2 contestatii depuse de aceeaasi persoana fizica, respectiv domnul **.X.**, impotriva unor acte administrative fiscale incheiate de aceleasi organ fiscal, respectiv Administratia Sector 3 a Finantelor Publice Bucuresti, vizand aceeaasi categorie de obligatii fiscale si tinand seama de dispozitiile legale mai sus mentionate, **se va proceda la conexarea dosarelor.**

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate cu art. 352 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala si avand in vedere prevederile pct. 3.7 si pct. 9.5 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 2906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatiile formulate de domnul **.X.** .

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin adresele înregistrate sub nr. x/2015 și sub nr. x/2015 la Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, domnul .X. contestă următoarele decizii:

- Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retenere la sursa pentru perioada de raportare martie 2010 nr. x/2015, pentru TVA în suma de x lei;
- Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retenere la sursa pentru perioada de raportare iunie 2010 nr. x/2015, pentru TVA în suma de x lei;
- Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retenere la sursa pentru perioada de raportare septembrie 2010 nr. x/2015, pentru TVA în suma de x lei,

invocând în susținerea contestațiilor următoarele:

În cursul anului 2010 și în anii următori, până la formularea contestațiilor, contribuabilul nu a obținut venituri și nu are de plată TVA.

A depus la Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice Declarația privind veniturile estimate pentru anul 2010, arătând că realizează venituri în suma de x lei.

Prin Declarația privind veniturile realizate în anul 2010 a comunicat venituri realizate în valoare de x lei.

În concluzie, contestatarul solicită anularea deciziilor de impunere din oficiu pentru anul 2010.

II. Prin Deciziile de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retenere la sursa pentru perioada de raportare martie, iunie și septembrie 2010 cu nr. x/2015, x/2015 și x/2015, organele de impunere ale Administrației Sector 3 a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina contestatarului TVA în suma de x lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

***Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care contribuabilul nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.***

***In fapt***, prin referatul cauzei, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice precizează următoarele:

- din vectorul fiscal al contribuabilului rezultă faptul că acesta avea obligația depunerii declarațiilor fiscale privind TVA în perioada x/2009-x/2012;
- declarațiile fiscale au fost depuse doar pentru perioada x/2009-x/2009, conform situației depunerii declarațiilor.

Urmare nedeunerii declarațiilor fiscale privind TVA pentru anul 2010, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice a emis Deciziile de impunere din oficiu pentru impozitele,

taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare martie, iunie si septembrie 2010 cu nr. x/2015, x/2015 si x/2015, organele de impunere ale Administrației Sector 3 a Finanțelor Publice au stabilit in sarcina contestatarului TVA in suma de x lei.

Prin contestațiile formulate, deși contestă deciziile de impunere din oficiu x/2015, x/2015 si x/2015, contribuabilul nu aduce argumente, nu invocă temeieri de drept aplicabile în perioada stabilită și nu prezintă documente în susținere cu privire la incetarea activitatii, respectiv scoaterea din evidenta ca platitor de TVA.

**In drept**, sunt aplicabile prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d), art.207 alin. (1) si art. 213 alin. (1) si (5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

**„ Art. 206 Forma și conținutul contestației**

**(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:**

**a) datele de identificare a contestatorului;**

**b) obiectul contestației;**

**c) motivele de fapt și de drept;**

**d) dovezile pe care se întemeiază; ”**

**„Art.207 Termenul de depunere a contestației**

**(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”**

**„Art. 213 Soluționarea contestației**

**(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**

.....

**(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”**

coroborate cu prevederile **pct. 2.6. si pct. 11.1 lit. b)** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

**„ 2.6. Motivarea contestației se va face cu respectarea dispozițiilor privind termenul de depunere a contestațiilor, sub sancțiunea decăderii.**

.....

**11.1. Contestația poate fi respinsă ca:**

.....

**b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;”**

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că în contestație contribuabilul trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se

întemeiează aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatarului cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Se reține că contestatarul nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a invocat niciun articol de lege aplicabil în materie de TVA în perioada stabilită, conținutul contestațiilor facand referire doar la declaratia privind veniturile realizate (formular 200) si la declaratia privind veniturile estimate din activitati independente, fara a avea legatura cu obiectul contestatiilor.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. 3250 în dosarul nr. 935/57/2009 Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă”*, iar nedeplinirea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că contestatara nu a depus motivarea contestației în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Se retine ca sunt aplicabile si prevederile **pct. 2.5** din O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

*„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art. 249 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă intrat în vigoare la data de 15.02.2013 *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească , în afară de cazurile anume prevăzute de lege”* și art. 250 din același act normativ care precizează *„dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrieri [...]”* .

În consecința, **urmeaza a se respinge ca nemotivate contestatiile formulate de .X. cu privire la TVA in suma de x lei** stabilite de Administratia Sector 3 a Finantelor Publice prin Deciziile de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare martie, iunie si septembrie 2010 cu nr. x/2015, x/2015 si x/2015.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza prevederilor art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d), art. 207 alin. (1), art. 213 și art. 216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 2.5, 2.6, 9.5 și pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014

#### **DECIDE:**

**Respinge ca nemotivate contestațiile formulate de .X.** împotriva Deciziilor de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retenere la sursa pentru perioada de raportare martie, iunie și septembrie 2010 cu nr. x/2015, x/2015 și x/2015 cu privire la TVA în suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.